

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Doc. dr hab. Henryk Panusz

Doc. dr hab. Henryk Panusz urodził się 26 czerwca 1929 r. w Warszawie w rodzinie inteligenckiej. W latach 1929-1944 mieszkał w Warszawie i tam uczęszczał do szkół, a w czasie II wojny światowej kontynuował naukę na tajnych kompletach kursu gimnazjalnego. W okresie 1943-1944 należał do Szarych Szeregów, kompanii pancerniej Armii Krajowej „Iskra”, a w Powstaniu Warszawskim brał udział w obronie lokalnej. Po powstaniu, po krótkim pobycie w Żyrardowie, w lutym 1945 r. wraz z matką przeniósł się do Łodzi. W roku 1946 otrzymał świadectwo dojrzałości w Miejskim Liceum dla Dorosłych – obecnym III LO im. T. Kościuszki. W tym samym roku podjął studia chemiczne na Wydziale Matematyczno-Przyrodniczym Uniwersytetu Łódzkiego. Dyplom magistra filozofii w zakresie chemii uzyskał w 1952 roku. Pracę magisterską dotyczącą kwasów nukleinowych wykonywał pod kierunkiem prof. dr. hab. Antoniego Dmochowskiego. Już w 1947 r. rozpoczął pracę jako asystent w Zakładzie Chemii Fizjologicznej Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Łódzkiego, a od 1950 r. Akademii Medycznej. W 1961 r. otrzymał stopień naukowy doktora na podstawie rozprawy pt. „Wpływ kwasu dezoksyrybonukleinowego na trawienie histonów trypsyną”, której promotorem był prof. dr hab. A. Dmochowski.

W roku 1961 uzyskał stypendium Fundacji Rockefellera, które umożliwiło Mu pogłębienie wiedzy na temat biochemicznych podstaw chorób nowotworowych podczas pobytu w Instytucie Rockefellera w Nowym Jorku w Laboratorium Alfreda E. Mirsky’ego. W latach 1963-1968 doc. dr hab. Henryk Panusz kontynuował prace badawcze jako adiunkt w Zakładzie Chemii Fizjologicznej Akademii Medycznej w Łodzi.

W roku 1968 uzyskując dotację na nowoczesną aparaturę badawczą utworzył pierwszą w Polsce Pracownię Biologii Molekularnej Ośrodka

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Naukowo-Badawczego Akademii Medycznej w Łodzi, zajmującą się izolowaniem DNA i badaniem mechanizmów dziedziczenia, której był kierownikiem w latach 1968-1975. Jego rozprawa habilitacyjna dotyczyła badań nad oddziaływaniami powinowactwa pomiędzy DNA z grasicy cielęcia i homologicznym lizyno-bogatym histonem F1 (KAP) prowadzącymi do frakcjonowania DNA. Po habilitacji w 1975 r. objął stanowisko kierownika Zakładu Biochemii Wydziału Lekarskiego Akademii Medycznej. W latach 1983-1993 doc. dr hab. Henryk Panusz przebywał w USA pracując kolejno w Zakładzie Chemii Biologicznej Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Kalifornijskiego w Davis u E. Mortona Bradbury'ego, Laboratorium Farmakologii Molekularnej Narodowego Instytutu Zdrowia w Bethesda u Williama M. Bonnera. Następnie współpracował ze Zbigniewem Darżynkiewiczem w Zakładzie Biologii Komórki Sloan-Kettering Cancer Institute w Nowym Jorku. W latach 1989-1993 pełniąc funkcję kierownika Działu Badawczego w firmie Steller Biosystems w Columbii Maryland pracował m. in. nad immunologicznym wykrywaniem narkotyków.

Zainteresowania naukowe doc. dr hab. H. Panusza koncentrowały się wokół zagadnień związanych z biochemią jądra komórkowego, szczególnie z histonami i kwasami nukleinowymi. W latach 1969-1983 kierował zespołami badawczymi realizującymi prace w ramach Programu Rządowego – Biologia nowotworów oraz węzłowego – Biochemia genetyczna. Na dorobek naukowy doc. dr hab. H. Panusza składają się 43 oryginalne prace doświadczalne, 5 prac przeglądowych, 45 referatów i doniesień na zjazdach, konferencjach i sympozjach, w tym 7 na kongresach międzynarodowych. Prace doświadczalne były publikowane w prestiżowych, międzynarodowych czasopismach, m. in.: w *Analytical Biochemistry*, *Biochemical Biophysical Research Communications*, *Nucleic Acids Research*, *Cancer Research*, *Biochemistry*. Ponadto Henryk Panusz jest autorem lub współautorem rozdziałów w 9 podręcznikach i skryptach z zakresu chemii ogólnej i fizjologicznej. W 1980 r. i 1984 r. został zaproszony do udziału w dwóch Gordon Conferences dotyczących chromatyny i genomu *Eukaryota*. Podczas swojej pracy zawodowej doc. dr hab. H. Panusz brał udział w realizacji procesu dydaktycznego dla studentów medycyny, stomatologii oraz farmacji.

Doc. dr hab. H. Panusz będąc na emeryturze od 1993 r. w dalszym ciągu bierze aktywny udział w życiu naukowym i społecznym.

Był jednym z tłumaczy polskiego wydania podręcznika „Biologia molekularna człowieka. Molekularne podłoże zjawisk w stanie zdrowia i w przebiegu chorób” R.J. Epsteina wydanego w 2005 roku pod redakcją naukową profesorów A. Lewińskiego i P.P. Liberskiego przez Wydawnictwo Czelej Sp. z o.o. Henryk Panusz pełni funkcję doradcy naukowego polskiej firmy

Uniwersytet
ŁÓDZKI

Biotechnology Consulting. Jest członkiem-założycielem i prezesem stowarzyszenia „Społeczny Komitet Popierania Budowy Centralnego Portu Lotniczego Warszawa-Łódź, od roku 2009 istniejącego pod nazwą Towarzystwa Integracji Transportu, propagującego ideę budowy transkontynentalnego portu lotniczego sprzężonego z polską i europejską siecią kolei dużych prędkości. Ponadto jest prezesem i założycielem Łódzkiego Chrześcijańskiego Towarzystwa Dobroczynności, członkiem założycielem Instytutu Tolerancji, prezydentem Fundacji *Monumentum Judaicum Lodzense* oraz był wieloletnim prezesem łódzkiego oddziału Polskiego Towarzystwa Ewangelickiego.